

Zsenik között tanul az ember!

Hangverseny az ELTE-n

A 32. Matematikus Hangverseny fellépői magas színvonalú szereplésükkel örömteli estét, bensőséges, egyben fergeteges hangulatú koncertet adtak az ELTE Jogi Kar teltházás Dísztermében. A hangverseny logóján a karmester egy százalékjelet tart a kezében pálca helyett, fölötté a szumma, meg a nagyobb-egyenlő reláció szálldogál...

Az eseményt hagyományosan az első félév nehézségein túl rendezik, a madáracsicsergéssel és a virágzással összhangban, amikor az utcákat már elönti a délutáni aranyos napsugár. Oktatók és hallgatók lépnek egy színpadra, a széksorokban is ismerősök. A hangulat nagyon közvetlen – majdnem csupa matematikus!

Nagyon érdekelt, miért éppen a matematikusok rendeznek koncertet, más szakok miért nem? Meg is kérdeztem erről Somogyi Krisztián főszervezőt, mit gondol erről. Véleménye szerint a matematikusok nem közönséges szépségérzékkel rendelkeznek, amit a szellemes és éles gondolatfűzések gyönyörűsége palléroz. S minthogy megvetették lábukat az absztrakt szépségek világában, a zenei finomságok mellett sem mennek el szó nélkül. Ezen kívül egy matematikus hajlamos nem csak a gondolataiban rendet tenni, hanem az életét is rendszeresen vezetni, így nem engedi kifolyni kezéből a teendőket. Az ellenállhatatlan szépségérzék, akarat, időérzék összjátékaként lépésről lépésre előkészítik a produkciót, és évről évre összejön a koncert. Egy másik szempont szerint, aki sokat matematizál, a szikár gondolkodás kiegyensúlyozásaként meg kell jelenie életében az érzések nemes megélésének, és erre a kifejező zene nagyon is adja magát.

Böde Csaba, volt fizikushallgató konferálta az „n+12. koncertet – amiről a kutatások kiderítették, hogy $n=20$.”

(Ő konferál az n. hangverseny óta.) A zenészek nem profik, de sokan gyakorlott fellépők, több egyetemről jönnek. A lényeg az, hogy egy produkción belül legyen legalább egy matematikus. A Matematikus Kórus kezdte a koncertet, aztán jöttek a szólisták: Kovács Flóra, Viola Péter fuvolán, Vissi Barnabás zongorakíséretével. Nincs Matematikus Hangverseny Freud és Laczkovich tanár urak nélkül! Négykezest: Beethoven I. szimfóniájának első tételét adták elő, óriási sikerrel. Ágoston István oktató és Ágoston Tamás mat. BSc. (apa és fia), Bach d-moll kettősversenyének második tételét mutatták be, Frenkel Péter zongorakíséretével, kiváló példaként az olasz stílusú barokk versenyműveknek.

Kovács Mária „Maya” különleges ének-száma után Dobos Dániel következett. A régebbi hangversenyek szervezője, aki öt évvel ezelőtt a Kőrösi Csoma Sándor kollégiumból hozta a Díszterembe a hangversenyt, Deme-Farkas Rita ének-produkcióját kísérte, nagyszerű megzenésítését két József Attila versnek, (a *Bánat* Dobos Dániel kompozíciója).

Az első rész záró műsorszámát, egy bravúros darabot, Dobos Dániel és Vidor Sára adta elő, Igor Sztravinszkij: *Tavaszi áldozatának* részlete a szerző átíratában. 1913-ban, a balett premierjén zavargást váltott ki, azonban a pogány szertartást idéző mű máig elbűvöli a hallgatót.

A szünet után a második rész szenvtelenebb, élménydúsabb; ismét kórus, a régi ismerős Wigner Jenő

Kamarakórus (BME TTK) után Bach háromszólamú invencióját Takács Zsófia adta elő, majd Nagy Ilona BME oktató következett. Ő már ötödik alkalommal lépett színpadra saját művel, dalt írt szöveg nélkül zongorára – az elsőt Mendelssohn ihlette –, ami úgy hatott, akár egy filmzene! A Triola Fúvóegyüttes vastapsot kapott – talán azért is, mert Székely Pétert 20 év után ismét színpadon üdvözölhetette a közönség. Kiss Mátyás fagotton mutatós darabokat játszott, sőt egy meglepetést is hozott, a darab melódiájában az *Esti Mese* zenéjét fedezhettük fel. Ez egyébként Pécsi József: *Dörmögő Dömötör Istók gazda udvarán* című műve. Századeleji sanzoncsokor színesítette az est hangulatát, Deák Attila zongoramuzsikája. Majd befejezésül fergeteges kalotaszegi népzene következett a Nyerítő zenekar jóvoltából, néptáncdal fűszerezve: Lelovics Anikó és Szabó Bence az ELTE néptáncgyüttes tagjai ropták.

Nem ezzel ért mégsem véget az est: spontán ráadásaként Pölcz Ádám zongorán *A csitári hegyek* alatt dramatikusan feldolgozását adta elő, ő egyébként az ELTE BTK alkalmazott retorika szakirányon tanul.

Köszönet a különös koncertélményért! Szerepelt köztiszteltetben álló tudós tanár, aki könyvet ír, konferenciákra jár, és zenélt egyetemista... Átérezem a két diáklány beszélgetését, amit a szünetben önkéntelenül is meghallottam: „Milyen furcsa, egész más így hallgatni, zsenik között tanul az ember!”

A cikkben felhasznált fényképek Orbán Domonkos és Kérges Máté munkái, akik Korándi József tanár úr videofelvétele mellett fotókkal örökítették meg a hangverseny sok-sok szép pillanatát. További képek és az idővel felkerülő videók a Matematikus Hangverseny weboldalán: www.cs.elte.hu/hangverseny.

Szepesi Dóra